การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

The Development of Information Management Model According to the Personal Data Protection act for Rajabhat University

จักรกริช คำสม[1*], ธรัช อารีราษฎร์[2] และ อภิชาติ เหล็กดี[3]

Chakkrit khamsom[1*], Tharach Arreerard[2] and Apichat Lagdee[3]

สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม[1,2,3]

Major of Technology Management Innovation, Faculty of Information Technology,

Rajabhat Mahasarakham University[1,2,3]

E-Mail : cio.chakkrit@gmail.com[1], dr.tharach@hotmail.com[2], apichat.la@rmu.ac.th[3]

(Received: February 28, 2024; Revised: March 21, 2024; Accepted: March 22, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ 3) พัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ 3) แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และ 4) แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีองค์ประกอบ 7 ส่วน ประกอบด้วย (1) ด้านนโยบาย (2) ด้านบริบทความต้องการ (3) ด้านหลักการและทฤษฎี (4) ด้านการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ (5) ด้านเทคโนโลยี (6) ด้านบุคลากร และ (7) ด้านตัวชี้วัดความสำเร็จ 2) ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.77, SD.=0.45) และ 3) คู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีจำนวน 2 เล่ม ได้แก่ คู่มือระดับมหาวิทยาลัย และคู่มือระดับหน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 รูปแบบการดำเนินงาน หน่วยที่ 2 การวางแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 3 การลงมือปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 4 การตรวจสอบผลการดำเนินงานตามกรอบ หน่วยที่ 5 การสะท้อนผลและปรับปรุงการดำเนินงานตามกรอบ ความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.63, SD.=0.48)

คำสำคัญ : การบริหารจัดการสารสนเทศ, พระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล, มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ABSTRACT

The purposes of the research were to 1) synthesize the elements of the Information Management model following the Personal Data Protection Act for Rajabhat University, 2) evaluate the suitability of the Information Management model according to the Personal Data Protection Act for Rajabhat University and 3) develop a manual on Information Management according to the Personal Data Protection Act for Rajabhat University. The target group consisted of nine experts. Research instruments used included assessments of element suitability, model suitability, technology application process suitability, and manual suitability. Statistical analyses involved mean and standard deviation.

The research findings showed that 1) the elements of the Information Management model according to the Personal Data Protection Act for Rajabhat University encompass seven components: (1) policy aspect, (2) demand context aspect, (3) principles and theories aspect, (4) information management aspect specific to the Personal Data Protection Act for Rajabhat University, (5) technology, (6) personnel, and (7) success indicators. 2) The evaluation of the suitability of the Information Management model according to the Personal Data Protection Act for Rajabhat University was rated at the highest level ($\overline{X}$=4.77, SD.=0.45). 3) The manual on Information Management according to the Personal Data Protection Act for Rajabhat University comprises two volumes: a university-level guide and a control-level manual. It includes Unit 1: Operational model, Unit 2: Operational planning, Unit 3: Implementation of the operation plan, Unit 4: Inspection of operating results according to the framework, and Unit 5: Reflection on results and improvement of operations. The suitability assessment of the manual was also at the highest level ($\overline{X}$=4.63, SD.=0.48). These findings demonstrate that the developed Information Management model and manual are well-suited to the Personal Data Protection Act requirements for Rajabhat University, providing a comprehensive framework and guidelines for effective information management and compliance with legal standards.

Keywords : Information management, Personal Data Protection, Rajabhat University

บทนำ

ในโลกปัจจุบันข้อมูลมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสังคมสมัยใหม่เป็นสังคมแห่งการติดต่อสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในภาครัฐหรือในภาคเอกชน ต่างก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีข้อมูลไว้ในครอบครองไว้ให้ได้มากที่สุดซึ่งข้อมูลข่าวสารจำนวนมากมายมหาศาลที่มีการครอบครองหรือมีการแลกเปลี่ยนหรือแย่งชิงแข่งขันกันครอบครองนี้ มีข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้เกิดปัญหามีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล และโดยที่ปัจจุบันการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทำได้โดยสะดวกและรวดเร็วมาก เนื่องจากมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล การสืบค้นข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล การรับ-ส่งข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานเกิดขึ้นตลอดเวลาและมีอยู่โดยทั่วไป การสะสมข้อมูลไว้ในความครอบครองเพื่อหาประโยชน์จากข้อมูลนั้นมีมากขึ้นและมีอยู่ในทุก ๆ วงการ ทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลขึ้น คือ การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ ประมวลผลหรือเปิดเผย ทำให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลอาจได้รับความเสียหายได้ เช่น อาจมีผลต่อความปลอดภัยในชีวิต

ร่างกาย สิทธิและเสรีภาพของบุคคล หรือการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในทางพาณิชย์ โดยปราศจากการได้รับอนุญาตหรือยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูล ทำให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนรำคาญกับเจ้าของข้อมูล [1]

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับข้อมูล ส่วนบุคคลของประชาชนในฐานะเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้องค์กรปฏิบัติตามกฎหมาย บทบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากกฎหมายฉบับอื่น กล่าวคือ ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงสภาพบังคับให้กระทำหรือไม่กระทำเท่านั้น แต่บทบัญญัติส่งเสริมการสร้างความตระหนักรู้และการทบทวนกระบวนการทำงาน เพื่อให้การกระทำใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวภายใต้หลักการของรัฐธรรมนูญ จากการสำรวจความพร้อมภาครัฐ ปฏิบัติตาม PDPA (Personal Data Protection Act) โดย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute : TDRI) สำรวจความพร้อมภาครัฐ ปฏิบัติตาม PDPA [2] พบว่า ตลอด 2 ปีที่ผ่านมา มีบางหน่วยงานได้เตรียม ความพร้อมในการปฏิบัติตาม PDPA ไปบ้างแล้ว เช่น สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน หรือ สพร.) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่ได้ดำเนินการปฏิบัติตาม PDPA และเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับหน่วยงาน อื่นๆ โดยการทำเอกสารแม่แบบสำหรับการดำเนินการในการปฏิบัติตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในหลายหน่วยงานมีเพียงบนกระดาษ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงระดับนโยบาย กระบวนการทำงานไปจนถึงเทคโนโลยีเพื่อการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนถูกละเมิดหรือรั่วไหลได้

ในส่วนสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ประกาศนโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Privacy Policy) พ.ศ. 2565 ถือเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ต้องมีการจัดเก็บข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลของนักศึกษาซึ่งมีจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ สถาบันทุกสถาบันจึงต้องเตรียมการและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีสถานที่ตั้งกระจายทั่วประเทศ จำนวน 38 แห่ง นอกจากจะจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาแล้ว ข้อมูลของชุมชนต่าง ๆ ก็จัดเก็บเพื่อให้ในการวิจัย และบริการวิชาการตามภารกิจ จากการสำรวจข้อมูลการดำเนินการของมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ จำนวน 8 แห่ง ระยะเวลาในการสำรวจตั้งแต่ 20 กันยายน พ.ศ.2566 ถึง 30 กันยายน พ.ศ.2566 พบว่า โดยส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยการจัดทำประกาศเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อใช้ในการดำเนินการในมหาวิทยาลัย การเตรียมการโดยการสัมมนาบุคลากรให้มีความรู้ และความเข้าใจในพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งเป็นการดำเนินการภายในมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามคู่มือแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติที่ยังไม่มีการดำเนินการ ทั้งนี้ การบริหารจัดการ 4 M โดยใช้หลักการควบคุมเป็นส่วนสำคัญของการบริหารจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ใน การบริหารจัดการ โดยที่ต้องควบคุมปริมาณงาน ควบคุมคุณภาพของการดำเนินงาน ควบคุมเวลาการทำงานของบุคลากร และควบคุมค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรและต้องสร้างจิตสำนึก รักองค์กรให้เกิดขึ้นกับบุคลากร รวมทั้งผู้บริหารที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม ในกระบวนการต่าง ๆ ที่จัดทำเพื่อ พัฒนาองค์กรให้มุ่งไปสู่ความเป็นเลิศในด้านการจัดการภายในองค์กร [3]

จากความสภาพบริบท ความต้องการของสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ เรื่อง นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Privacy Policy) พ.ศ. 2565 และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ปี 2562 ที่กล่าวมา ผู้วิจัยสนใจศึกษารูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยคาดหวังว่าผลจากการดำเนินงานวิจัย จะเป็นกรอบมาตรฐาน หรือแนวปฏิบัติที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการได้ถูกต้อง ชัดเจนและสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1 เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.2 เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.3 เพื่อพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (Personal Data Protection Act: PDPA) หรือ PDPA คือ กฎหมายที่ถูกสร้างมาเพื่อป้องกันการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของทุกคน รวมถึงการจัดเก็บข้อมูลและนำไปใช้โดยไม่ได้แจ้งให้ทราบ และไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสียก่อน กฎหมายนี้ได้เริ่มบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบ เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2565 เป็นกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ รูปถ่าย บัญชีธนาคาร อีเมล ไอดีไลน์ บัญชีผู้ใช้ของเว็บไซต์ ลายนิ้วมือ ประวัติสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถระบุถึงตัวเจ้าของข้อมูลนั้นได้ อาจเป็นได้ทั้งข้อมูลในรูปแบบเอกสาร กระดาษ หนังสือ หรือจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ [4]

การบริหารจัดการ หมายถึง กิจกรรมที่ช่วยให้การบริหารจัด การระบบสารสนเทศเพื่อการให้บริการงานด้านวิชาชีพทางการศึกษาของคุรุสภา ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม [5]

แสงระวี วิปุลาคม และ สราวุธ ปิติยาศักดิ์ [6] ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหากฎหมายการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลประเภทข้อมูลชีวภาพ ผลการวิจัยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลชีวภาพ จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสารพบว่าเดิมทีสิทธิส่วนบุคคลแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ 1) ความเป็นส่วนตัวของบุคคล (Privacy of the Person) 2) ความเป็นส่วนตัวของพฤติกรรม ของบุคคล (Privacy of Personal Behavior) 3) ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล (Privacy of Personal Data) และ 4) ความเป็นส่วนตัวของการสื่อสารของบุคคล (Privacy of Personal Communication)

กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และ วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ [7] ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ กล่าวว่า ราชกิจจานุเบกษาเผยแพร่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2562 ผ่านการพิจารณาโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) โดยสาเหตุหลักที่ประเทศไทยต้องมีกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (General Data Protection Regulation: GDPR) ซึ่งประกาศใช้โดยสหภาพยุโรป (European Union: EU) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้แก่การส่งข้อมูลภายในประเทศสมาชิกสหภาพ ยุโรป ครอบคลุมถึงผู้ประกอบการในประเทศไทยที่จะต้องติดต่อรับส่งข้อมูลส่วน บุคคลของประชาชนในประเทศที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรป (Cross-Border Data Transfer Issues) ก็ต้องมีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เหมาะสมเพียงพอด้วย หากประเทศไทยไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลก็จะทeให้ขาด ความน่าเชื่อถือในมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอันจะมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศการค้าระหว่างประเทศ และการทำธุรกิจระหว่างประเทศ รวมไปถึงประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีความรู้ความเข้าใจในระดับหนึ่งแล้ว แต่การที่จะเพิ่มระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานให้อยู่ในระดับที่มากขึ้นเพื่อนำไปปรับใช้ในการทำงานต่อไปนั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือการวิจัย

1.1 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.2 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.3 แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

1.4 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. กลุ่มเป้าหมาย

2.1 กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับการสัมภาษณ์ จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้แทนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ผ่านการจัดทำพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 5 คน ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้แทนบริษัทเอกชน ที่ผ่านการจัดทำพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 5 คน และ นักวิชาการหรือเป็นที่ปรึกษาทางด้านพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมจำนวน 5 คน

2.2 กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับวิพากษ์รูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวนทั้งหมด 9 คน

2.3 กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญ สำหรับสอบถามความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 9 คน มีคุณสมบัติ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านบริหารจัดการ ไม่น้อยกว่า 3 ปี

2.4 กลุ่มที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญ สำหรับสอบถามความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 9 คน มีคุณสมบัติ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านบริหารจัดการ ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3.1 ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยศึกษาหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำกรอบแนวทาง และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในประเด็นกิจกรรมที่ต้องดำเนินตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จำนวน 15 คน

3.2 ขั้นตอนที่ 2 ร่างองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากนั้นจัดประชุมกลุ่มย่อยผู้ทรงคุณวุฒิ ในประเด็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

3.3 ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

3.3 ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.4 ขั้นตอนที่ 5 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ [8]

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 – 5.00	หมายความว่า	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 – 4.49	หมายความว่า	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 – 3.49	หมายความว่า	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50– 2.49	หมายความว่า	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 – 1.49	หมายความว่า	ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1 ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยศึกษาหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำกรอบแนวทาง และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในประเด็นกิจกรรมที่ต้องดำเนินตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จำนวน 15 คน ดังนี้

การวิเคราะห์กิจกรรมการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคล พ.ศ. 2562

ลำดับ	กิจกรรม	พรบ.มาตรา/ประกาศ
1	การแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามกรอบ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 2562 สำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	พรบ.ไม่บังคับ (ควรมี)
2	การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Data Protection officer : DPO) และการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ DPO	ตาม มาตรา 41,42
3	การจัดทำเอกสารมัลโครงสร้างคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม กรอบ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 2562 สำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ	พรบ.ไม่บังคับ (ควรมี)
4	เอกสารแผนการดำเนินงานและปฏิทิน ตามกรอบพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 2562 สำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ	พรบ. ไม่บังคับ (ควรมี)
5	จัดอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามกรอบ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 2562 สำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้ (1) การสร้างความรู้ ความเข้าใจ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับ คณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามกรอบพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (2) การสร้างความตระหนักรู้ ด้านพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	พรบ. ไม่บังคับ (ควรมี)
6	จัดอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคคลากรสายสนับสนุนและสายวิชาการ คณะ/สำนัก/สถาบัน ดังนี้ (1) การสร้างความรู้ ความเข้าใจ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับ บุคคลากรสายสนับสนุนและสายวิชาการ (2) การสร้างความตระหนักรู้ ด้านพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	พรบ. ไม่บังคับ (ควรมี)
7	จัดอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาทุกคณะ ดังนี้ (1) การสร้างความรู้ ความเข้าใจ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับ นักศึกษา (2) การสร้างความตระหนักรู้ ด้านพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	พรบ. ไม่บังคับ (ควรมี)
8	จัดทำ เอกสาร ดังต่อไปนี้ (1) Data Inventory Mapping และ (2) การบันทึกการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Record of Processing Activity: ROPA) ในคณะ/สำนัก/สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏ (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม)	ข้อ (1) พรบ.ไม่บังคับ (ควรมี)และผู้ประมวลผลมีหน้าที่ ตาม มาตรา 40(2) ข้อ (2) มาตรา 39
9	จัดทำ เอกสาร ดังต่อไปนี้ (1) นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ (Privacy Policy) และจัดทำ (2) คำประกาศชี้แจงการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Privacy Notice) ประกาศบน Web Site ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้ 2.1) ผู้บริหาร บุคลากรสายสนับสนุนและสายวิชาการ 2.2) นักศึกษา 2.3) บุคคลภายนอก	(1) ไม่บังคับ (ควรมี) (2) มาตรา 23
10	การขอความยินยอม และการจัดการไฟล์ข้อมูลที่อยู่ประจำในคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Cookies หรือ Text Files)	มาตรา 19-20, 23, 24
11	นโยบายเป็นส่วนตัวในการใช้กล้องวงจรปิด (CCTV Privacy Notice)	มาตรา 23
12	เอกสารความยินยอมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Consent Management)	มาตรา 19-20
13	เอกสารแนวปฏิบัติการควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (Data controller procedure)	มาตรา 37
14	เอกสารคำร้องขอใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Subject Rights Request Form)	มาตรา 19,30,31,32,33,34,36
15	จัดทำเอกสารตอบกลับการใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Subject Rights Responding)	มาตรา 19,30,31,32,33,34,36

16	จัดทำเอกสารข้อตกลงการประมวลข้อมูลส่วนบุคคล (Data Processing Agreement: DPA)	มาตรา 40 (3)
17	จัดทำเอกสารข้อตกลงการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล (Data Sharing Agreement)	มาตรา 37 (2)
18	จัดทำเอกสารแจ้งการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Personal Data Breach Notification)	มาตรา 37 (4)
19	จัดทำเอกสารข้อตกลงการเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Joint Controller Agreement)	มาตรา 37 (2)
20	ทบทวนเอกสารใบสมัครงาน แบบฟอร์ม และสัญญาต่างๆ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	มาตรา 19-26
21	จัดทำเอกสารคำประกาศความเป็นส่วนตัวสำหรับผู้สมัครงานผู้ปฏิบัติงาน และอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้ 1) ผู้บริหาร บุคลากรสายสนับสนุนและสายวิชาการ 2) นักศึกษา 3) บุคคลภายนอก	มาตรา 23
22	จัดทำเอกสารการใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและการส่งโอนข้อมูลไปต่างประเทศ (ถ้ามี)	มาตรา 27,28,29
เพื่อจัดทำมาตรการขั้นต่ำด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางด้านสารสนเทศ (Minimum Security Requirements) จัดทำเอกสารคำสั่งซึ่งประกอบด้วย		
23	แนวปฏิบัติความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information Security procedure) ขององค์กร	มาตรา 37(1)

ภาพที่ 1 การวิเคราะห์กิจกรรมการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

จากภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์กิจกรรมการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มีประเด็นที่ต้องดำเนินการทั้งหมด 23 ประเด็น โดยใช้กิจกรรมดำเนินการ 4 ขั้น ได้แก่ Plan คือ การวางแผนหลังจากที่วิเคราะห์ และกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไข Act คือ การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด Observer คือ การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และ Reflect คือ การสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงานให้ผู้ที่มีส่วนร่วมได้วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการร่างองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจัดประชุมกลุ่มย่อยผู้ทรงคุณวุฒิ ในประเด็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน จากนั้นดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ดังนี้

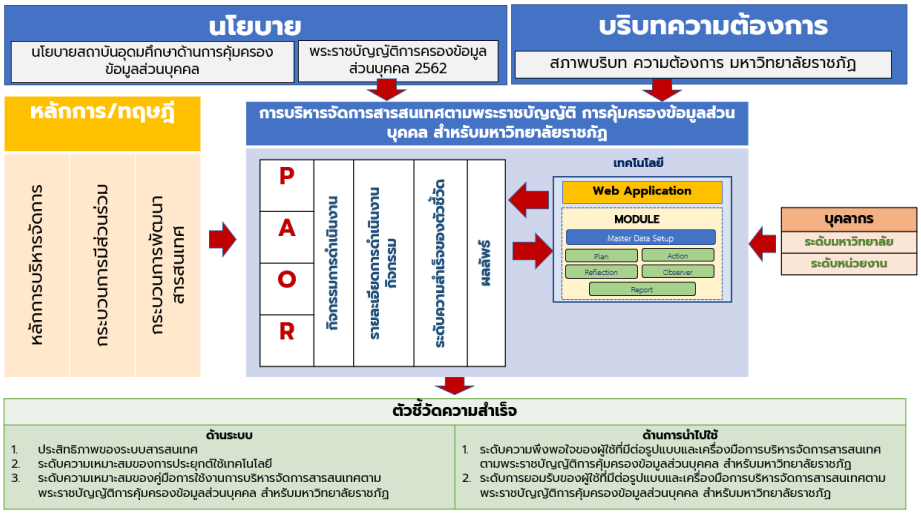

ภาพที่ 2 ร่างองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีองค์ประกอบ 7 ส่วน ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านบริบทความต้องการ 3) ด้านหลักการและทฤษฎี 4) ด้านการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ 5) ด้านเทคโนโลยี 6) ด้านบุคลากร และ 7) ด้านตัวชี้วัดความสำเร็จ

2. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยดำเนินการนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ดังนี้

ตารางที่ 1 ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบ	4.61	0.46	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของด้านนโยบาย	4.88	0.35	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของด้านบริบทความต้องการ	4.23	0.64	มาก
4. ความเหมาะสมของหลักการปละแนวคิด	4.54	0.53	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ	4.73	0.46	มากที่สุด
6. ความเหมาะสมของเทคโนโลยี	4.63	0.50	มากที่สุด
7. ความเหมาะสมของด้านบุคลากร	4.50	0.53	มากที่สุด
8. ความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสำเร็จ	4.58	0.52	มากที่สุด
โดยรวม	**4.57**	**0.50**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 1 ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.57, SD.=0.50) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความเหมาะสมของด้านนโยบาย ความเหมาะสมของการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ความเหมาะสมของเทคโนโลยี ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบ ความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสำเร็จ ความเหมาะสมของหลักการปละแนวคิด ความเหมาะสมของด้านบุคลากร และความเหมาะสมของด้านบริบทความต้องการ

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน			
1.1 ด้านกระบวนการ	4.75	0.46	มากที่สุด
1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า	4.75	0.46	มากที่สุด
1.3 ด้านผลลัพธ์	4.75	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.75	0.46	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน PAOR			
2.1 ขั้น P (Planning)	4.88	0.35	มากที่สุด
2.2 ขั้น A (Act)	4.88	0.35	มากที่สุด
2.3 ขั้น O (Observe)	4.88	0.35	มากที่สุด
2.4 ขั้น R (Reflection)	4.88	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.88	0.35	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของบทบาทผู้เกี่ยวข้อง			
3.1 ผู้บริหาร	4.63	0.52	มากที่สุด
3.2 คณะกรรมการดำเนินงาน	4.75	0.46	มากที่สุด
3.3 บุคลากรระดับหน่วยงาน	4.88	0.35	มากที่สุด
3.4 นักศึกษา	4.50	0.76	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.69	0.52	มากที่สุด
โดยรวม	**4.77**	**0.45**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.77, SD.=0.45) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน PAOR ความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน และความเหมาะสมของบทบาทผู้เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน			
1.1 ด้านกระบวนการ	4.63	0.52	มากที่สุด
1.2 ด้านกิจกรรมการดำเนินงาน	4.63	0.52	มากที่สุด
1.3 ด้านรายละเอียดกิจกรรม	4.63	0.52	มากที่สุด
1.4 ด้านผู้มีส่วนร่วม/ดำเนินงาน	4.38	0.52	มาก
1.5 ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.38	0.52	มาก
เฉลี่ย	4.53	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
2. ความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน PAOR			
2.1 ขั้น P (Planning)	4.88	0.35	มากที่สุด
2.2 ขั้น A (Act)	4.88	0.35	มากที่สุด
2.3 ขั้น O (Observe)	4.75	0.46	มากที่สุด
2.4 ขั้น R (Reflection)	4.88	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.84	0.38	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
3.1 ด้านการบริหารจัดการ	4.63	0.52	มากที่สุด
3.2 ด้านการสื่อสาร	4.75	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.69	0.49	มากที่สุด
โดยรวม	**4.69**	**0.46**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.69, SD.=0.46) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน PAOR ความเหมาะสมของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน

3. ผลการพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.1 ผลการพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบและพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผลการสังเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ และหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือดำเนินการ ดังนี้

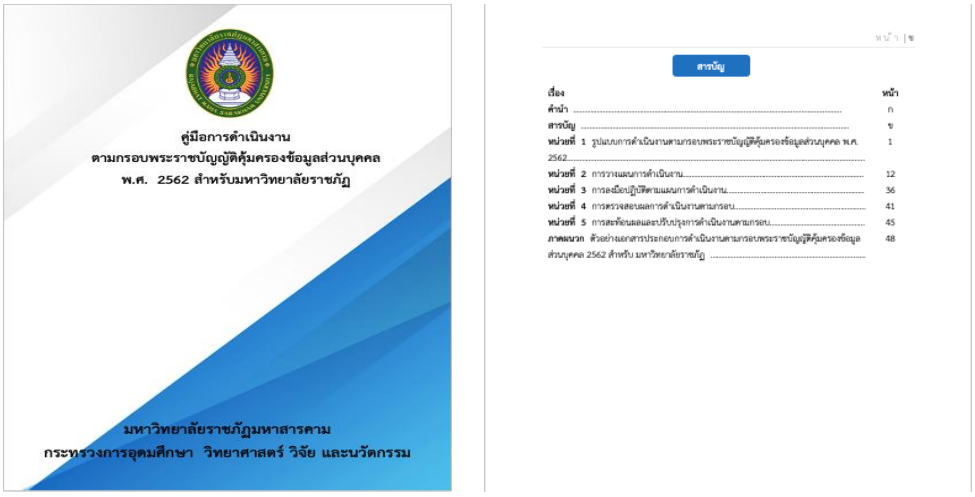

ภาพที่ 3 คู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ระดับมหาวิทยาลัย

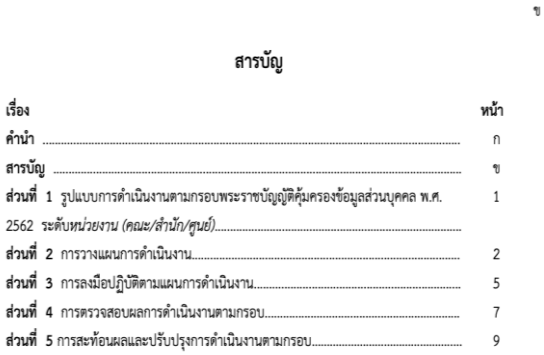

ภาพที่ 4 คู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ระดับหน่วยงาน

จากภาพที่ 3-4 คู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีจำนวน 2 เล่ม ได้แก่ คู่มือระดับมหาวิทยาลัย และคู่มือระดับหน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 รูปแบบการดำเนินงาน หน่วยที่ 2 การวางแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 3 การลงมือปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 4 การตรวจสอบผลการดำเนินงานตามกรอบ หน่วยที่ 5 การสะท้อนผลและปรับปรุงการดำเนินงานตามกรอบ

3.2 ผลการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยดำเนินการนำเสนอคู่มือคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ดังนี้

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
1. คู่มือของระบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย			
1.1 คู่มือการบริหารจัดการระบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ระดับมหาวิทยาลัย	4.89	0.33	มากที่สุด
1.2 คู่มือการบริหารจัดการระบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ระดับหน่วยงาน (คณะ/สำนัก/ศูนย์)	4.78	0.44	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือเป็นหมวดหมู่	4.44	0.53	มาก

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
3. ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของรูปแบบการดำเนินงานตามกรอบพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562	4.78	0.44	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของการวางแผนการดำเนินงาน	4.56	0.53	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของการลงมือปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน	4.67	0.50	มากที่สุด
6. ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของการตรวจสอบผลการดำเนินงานตามกรอบ	4.44	0.53	มาก
7. ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของการสะท้อนและการปรับปรุงผลการดำเนินงานตามกรอบ	4.44	0.53	มาก
8. ความเหมาะสมของภาคผนวกที่สามารถแสดงเอกสารได้ชัดเจน	4.56	0.53	มากที่สุด
9. ความเหมาะสมด้านการนำไปใช้	4.78	0.44	มากที่สุด
โดยรวม	**4.63**	**0.48**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.63, SD.=0.48)

อภิปรายผลการวิจัย

1. องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีองค์ประกอบ 7 ส่วน ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านบริบทความต้องการ 3) ด้านหลักการและทฤษฎี 4) ด้านการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ 5) ด้านเทคโนโลยี 6) ด้านบุคลากร และ 7) ด้านตัวชี้วัดความสำเร็จ เหตุที่ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลบริบทมหาวิทยาลัยราชภัฏ และการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ อีกทั้งยังได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการสารสนเทศ พระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล ป้อมสถิตย์ [9] ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานรัฐ ผลการวิจัยพบว่า หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลการให้บริการต่าง ๆ ผ่านระบบสารสนเทศต้องมีการกำหนดแนวทางและระเบียบในการจัดระบบ การสำรวจ การจัดเก็บ การประมวล การใช้ประโยชน์ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ บริการสื่อสารของหน่วยงานในสังกัดและเป็นศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร อีกทั้งในการบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานรัฐเป็นการดำเนินการทั้งในส่วนนโนบายและการดำเนินการจัดการด้านสารสนเทศ ที่จะต้องให้ความสำคัญในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลด้วยการเข้ารหัสข้อมูล และเพิ่มกระบวนการรักษาความปลอดภัยในการให้บริการสารสนเทศผ่านเว็บไซต์ หรือแอพลิเคชัน แต่เนื่องจากการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการเป็นภารกิจใหม่และมีมาตรฐานที่ซับซ้อนที่ไม่เคยปฏิบัติมาก่อนและมาตรการดังกล่าวส่งผลกระทบกว้างขวางต่อผู้ให้บริการและผู้รับบริการดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้อง

ประเมินสถานการณ์และแนวการดำเนินงานที่หน่วยงานของรัฐปฏิบัติอยู่แล้วและหามาตรการที่เหมาะสมสอดคล้องตามกฎหมายใหม่ที่จะประกาศใช้กับหน่วยงานทั่วประเทศตามลำดับ

2. ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$=4.57, SD.=0.50) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความเหมาะสมของด้านนโยบาย ความเหมาะสมของการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ความเหมาะสมของเทคโนโลยี ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบ ความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสำเร็จ ความเหมาะสมของหลักการปละแนวคิด ความเหมาะสมของด้านบุคลากร และความเหมาะสมของด้านบริบทความต้องการ ทั้งนี้เนื่องมาจาก กิจกรรมการดำเนินการผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด กระบวนการ PAOR มาใช้แบบมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อีกทั้งยังได้รับคำแนะนำ และข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นผู้บริหารระดับสูงหรือผู้แทนของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ผ่านการจัดทำพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้แทนบริษัทเอกชน ที่ผ่านการจัดทำพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล นักวิชาการหรือเป็นที่ปรึกษาทางด้านพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และผู้เชี่ยวชาญ ประกอบกับรูปแบบมีขั้นตอนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย

3. คู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีจำนวน 2 เล่ม ได้แก่ คู่มือระดับมหาวิทยาลัย และคู่มือระดับหน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 รูปแบบการดำเนินงาน หน่วยที่ 2 การวางแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 3 การลงมือปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 4 การตรวจสอบผลการดำเนินงานตามกรอบ หน่วยที่ 5 การสะท้อนผลและปรับปรุงการดำเนินงานตามกรอบ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$=4.63, SD.=0.48) ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การออกแบบและพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการ พระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ และกิจกรรมดำเนินการ อีกทั้งยังได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการสารสนเทศพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์มนัส ดือด [10] ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบที่เหมาะสมการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการบริหารภาครัฐภายใต้กรอบพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า วิธีการโอนข้อมูลส่วนบุคคลออกเป็น 2 ลักษณะ คือ1) มาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายในประเทศ 2) มาตรการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลให้กับต่างประเทศ และสำหรับกลุ่มสหภาพยุโรปได้แบ่งรูปแบบการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลออกเป็น 2 กรณีกล่าวคือ 1)การแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลกับบุคคลหรือหน่วยงานที่สามเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ร่วมกันภายในสหภาพยุโรป 2) การแบ่งปันที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนข้อมูลส่วนบุคคลสหภาพยุโรปหรือองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งรูปแบบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้ประเทศไทยนำรูปแบบการคุ้มครองสำหรับแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลมาพิจารณาประกอบร่วมด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

รูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นการศึกษาและวิเคราะห์จากบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การนำผลการวิจไปใช้ควรศึกษาและวิเคราะห์จากบริบทของสถาบันนั้นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

[1] Royal Gazette Volume 136 (Part 69 A). *Personal Data Protection Act,* 2019. (in Thai)

[2] K. Thitsadikhun. (2023, February 15). *Surveying the readiness of the government sector to comply with 'PDPA'.* [Online]. Available: https://tdri.or.th/2022/07/pdpa-the-government-duties/. 2022. (in Thai)

[3] K. Silalai, "Innovative leadership of school administrators in the Triam Udom Suksa Pattanakarn School group," *Journal of MCU Ubon Review,* vol. 8, no. 1, pp. 355-366, 2022. (in Thai)

[4] Endatoth Company Limited. (2023, February 15). *Personal Data Protection Act 2019.* Available: https://cookiewow.com/th/privacy (in Thai)

[5] R. Jeansuti, "The Information System Management Model for Educational Profession Services of the Teachers'Council of Thailand Consistent with Thailand 4.0," Veridian E-Journal,Silpakorn University, vol. 11, no. 3, pp. 572-588, 2018. (in Thai)

[6] Saengrawee Wipulakhom and Sarawut Pitiyasak., "Personal data protection law problems Biodata type", *Journal: Sukhothai Thammathirat Open University*, [Online]. Vol. 34, no. 2, pp. 36-59, 2021. Available: https://he02.tci- thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/153571/111846 (in Thai)

[7] K. Wongsawat and W. Ratchatranon, "Knowledge and understanding of the Protection Act Personal information 2019 of Provincial Electricity Authority employees Head office,"*Kasetsart University Political Science Review Journal (KUPSRJ),* vol. 7, no. 2, pp. 53-67, 2020. (in Thai)

[8] J. W. Best, *Research in Education, 3nd. ed.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hell, 1997.

[9] A. Pomsathit, "Guidelines for managing information systems for the protection of personal information of government agencies," *Journal of science and technology,* vol. 4, no. 1, pp. 135-148, 2021. (in Thai)

[10] P. Diod. "Appropriate format for sharing personal data for public administration within the framework of the Personal Data Protection Act," *Journal of MCU Nakhondhat,* vol. 9, no. 10, pp. 124-137, 2022 (in Thai)